

Dosarul nr.3ra-283/22
2-17204151-01-3ra-04042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Clima, Ec. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 19 octombrie 2017 Andrei Gosic a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f.d.1-4 vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, este deținătorul licenței pentru exercitarea profesiei de executor judecătoresc, seria LE nr. 190, eliberată la 04 decembrie 2015. La 21 august 2017 s-a adresat Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu o cerere prin care a solicitat completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, cu examinarea pozitivă a cererii înaintate și soluționarea cererii din 19 iulie 2016, precum și adoptarea unei hotărâri de a propune Ministrului Justiției de a fi investit cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția

teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) ale Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

Reclamantul a indicat că examinarea cererii din 19 iulie 2016 a fost inclusă în ordinea de zi a ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești pentru data de 03 august 2016, la punctul 5 al agendei, care a fost amânată, pentru altă ședință a Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, însă cererea lui Andrei Gosic nu a fost soluționată.

Reclamantul a relatat că ulterior, prin cererea din 19 decembrie 2016 a fost solicitată completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din 20 decembrie 2016, ora 14:00, însă cererea respectivă nu a fost examinată până la data adresării în instanța de judecată.

Reclamantul a subliniat că, cererea din 21 august 2017, la fel nu a fost soluționată până la data adresării în instanța de judecată.

Reclamantul Andrei Gosic a invocat că, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (6) al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, pentru operarea transferului este necesar de a întruni cumulativ două condiții, și anume: înaintarea cererii de către executorul judecătoresc și respectarea prevederilor alin. (2) lit. (a-d) al Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

Reclamantul a relatat că, legiuitorul a reglementat în mod expres și procedura de investire cu împuterniciri în cazul transferului executorului judecătoresc, și anume: inițierea transferului, care potrivit normelor legale, se face la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și operarea transferului, care ține de competența exclusivă a Ministrului Justiției.

Reclamantul Andrei Gosic a menționat că, stagiul profesional a fost inițiat în cadrul biroului executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu la 01 februarie 2011 și a durat până la 04 decembrie 2015. Iar, la 01 februarie 2016, prin ordinul nr. 93 al Ministrului Justiției a fost investit cu împuterniciri de exercitare a activității de executare, în circumscripția raionului Călărași.

La fel, reclamantul a specificat că, în mod prealabil a interpelat Camera Teritorială a Executorilor Judecătorești Centru, în vederea obținerii informației actualizate referitor la competența teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru, iar, drept rezultat a fost stabilită o serie de străzi, care la acel moment încă nu au fost distribuite executorilor judecătorești, astfel, existând cu certitudine un sector teritorial neacoperit.

Reclamantul a indicat că, punctul 10 al hotărârii nr. 9 a Congresului extraordinar al executorilor judecătorești din 02 septembrie 2016 nu este aplicabil față de cererea din 19 iulie 2016 a reclamantului. Or, legea civilă nu are caracter retroactiv.

Reclamantul Andrei Gosic a subliniat că, la 17 iulie 2017, în temeiul hotărârii nr. 25 a Consiliului de Mediere, a fost admis în profesia de mediator, iar, sediul organizației de mediere este în mun. Chișinău. La fel, în mun. Chișinău își are domiciliul reclamantul și persoanele care le are la întreținere.

În drept, reclamantul și-a întemeiat pretențiile în baza art. 6 și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la CEDO, art. 14 al CEDO, Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, adoptat prin hotărârea nr. 1 a Congresului executorilor judecătorești din 21 septembrie 2010.

Reclamantul Andrei Gosic a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, a constata ca fiind ilegal refuzul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a admite integral cererea din 21 august 2017 a executorului judecătoresc Andrei Gosic și a obliga Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești de a admite integral cererea din 21 august 2017 a executorului judecătoresc Andrei Gosic și adoptarea unei hotărâri de a propune Ministrului Justiției, în persoana lui Vladimir Cebotari, de a fi investit cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru.

La data 24 noiembrie 2017 reclamantul Andrei Gosic a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în care a indicat că, la 23 octombrie 2017 a recepționat răspunsul nr. 745 din 17 octombrie 2017 al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în care se face referire la un răspuns din 13 septembrie 2017, pe care acesta nu l-a recepționat (f.d.45 vol. I).

Reclamantul a menționat că, la 30 octombrie 2017 s-a adresat cu o cerere Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, prin care a solicitat eliberarea răspunsului din data de 13 septembrie 2017. Respectiv, la data de 31 octombrie 2017 a recepționat răspunsul nr. 651 din 13 septembrie 2017 al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, prin care reclamantul a fost informat că, examinarea cererii lui Andrei Gosic din 21 august 2017 nu a fost posibilă de inclus în ordinea de zi a Congresului executorilor judecătorești din 05 septembrie 2017, în virtutea prevederilor hotărârii nr. 9 a Congresului executorilor judecătorești din 02 septembrie 2016 și a prevederilor legale și statutare, ce reglementează activitatea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Reclamantul Andrei Gosic a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, a constata ca fiind ilegal refuzul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a admite integral cererea din 21 august 2017 a executorului judecătoresc Andrei Gosic, cu anularea răspunsului nr. 651 din 13 septembrie 2017 al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ca fiind ilegal și a obliga Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești de a admite integral cererea din 21 august 2017 a executorului judecătoresc Andrei Gosic, și adoptarea unei hotărâri de a propune Ministrului Justiției, în persoana lui Vladimir Cebotari, de a fi investit cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru.

La data 24 noiembrie 2017 reclamantul Andrei Gosic a depus și cerere de majorare a pretențiilor, în care a indicat că, urmează a-i fi reparat prejudiciul moral suportat prin neexaminarea și neacordarea în termen a răspunsului solicitat, pe care îl estimează la suma de 400 de lei, sumă care constituie taxa pentru organizarea diferitor seminare și conferințe, stabilită de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (f.d.49 vol. I).

Reclamantul Andrei Gosic a menționat că susținând în mod integral cererea de chemare în judecată inițială, precum și cererea de concretizare a cerințelor din data de 24 noiembrie 2017, a considerat necesar de a majora pretențiile, solicitând și încasarea din contul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în beneficiul lui Andrei Gosic a sumei de 400 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a

Executorilor Judecătorești cu privire la anularea răspunsului nr. 651 din 13 septembrie 2017, obligarea admiterii cererii din 21 august 2017, adoptarea hotărârii de propunere Ministrului Justiției de investire cu împuterniciri prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, precum și repararea prejudiciului moral (f.d.235 vol. I).

La data de 31 mai 2021, prin intermediul poștei electronice, Andrei Gosic a contestat cu apel hotărârea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 25-26 vol. II).

Hotărârea motivată din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani a fost notificată prin poșta electronică, apelatului Andrei Gosic la data de 30 iulie 2021, fapt indicat de către apelant în scrisoarea de confirmare, expediată în adresa primei instanței, prin poșta electronică (f.d.23-24 vol. II).

La data de 18 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Gosic a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.30-35 vol. II).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind în termen apelul depus de Andrei Gosic.

Prin decizia din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a casat integral hotărârea din 25 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, emisă în cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintată de Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu privire la anularea răspunsului nr. 651 din 13 septembrie 2017, obligarea examinării cererii din 21 august 2017 și adoptarea hotărârii de propunere Ministrului Justiției de investire cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, precum și repararea prejudiciului moral. S-a emis o nouă decizie cu privire la admiterea parțială a acțiunii înaintate de Andrei Gosic împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești cu privire la anularea răspunsului nr. 651 din 13 septembrie 2017, obligarea examinării cererii din 21 august 2017 și adoptarea hotărârii de propunere Ministrului Justiției de investire cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, precum și repararea prejudiciului moral. S-a anulat răspunsul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 651 din 13 septembrie 2017. S-a obligat Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, să examineze cererea depusă de către Andrei Gosic, la 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru. În rest pretențiile s-au respins, ca neîntemeiate (f.d.73-89 vol. II).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a indicat că, prima instanță neîntemeiat a respins ca nefondate pretențiile privind recunoașterea ilegalității răspunsului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 651 din 13 septembrie 2017 și obligarea examinării cererii din 21 august 2017 privind transferul competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru, a executorului judecătoresc Andrei Gosic.

Instanța de apel a menționat că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, la caz a fost încălcată procedura de soluționare a cererii depuse de Andrei Gosic, deoarece, urma a fi convocată ședința Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor

Judecătorești, întru soluționarea și emiterea în cadrul acesteia, de către membrii Consiliului a răspunsului pe marginea cererii executorului judecătoresc Andrei Gosic înaintată la 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale din raionul Călărași în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru.

Instanța de apel a stabilit că, dezbaterile asupra problemei date, urmau a fi consemnate într-un proces-verbal întocmit și semnat de către secretarul ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, desemnat din personalul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, iar, procesul-verbal contrasemnat de președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, secretarul general și de cel puțin 2 dintre consilieri.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că, răspunsul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 651 din 13 septembrie 2017, este unul ilegal, motiv din care urmează a fi anulat, cu obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a examina cererea depusă de către Andrei Gosic la 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sec. Centru.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești precum că, este declarativ argumentul lui Andrei Gosic cu privire la faptul că, cererea înaintată la data de 21 august 2017, privind transferul competenței teritoriale, nu a fost examinată de către Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ci de către președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Roman Talmaci, întrucât, președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești este și președintele de drept al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Astfel, instanța de apel a menționat că, reieșind din prevederile art.14 alin. (6), art. 42 alin. (2) din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, soluționarea chestiunii cu privire la transferul executorului judecătoresc, la cererea acestuia, în circumscripția unei alte instanțe de judecată se face în cadrul ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în cadrul căreia, decizia se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți. Iar, președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, semnează actele Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, adoptate în cadrul ședințelor acestuia.

Însă la caz, răspunsul nr. 651 din 13 septembrie 2017, atestă neîntrunirea în ședință a Consiliului Uniunii Executorilor Judecătorești și emiterea acestuia din numele președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, ceea ce denotă nerespectarea procedurii de soluționare a cererii.

La data de 20 ianuarie 2022 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu a depus recurs împotriva deciziei din data de 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a menționat că, prin cererea din 21 august 2017, Andrei Gosic a solicitat completarea ordinii de zi a ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, numite pentru 05 septembrie 2017, cu examinarea pozitivă a prezentei cereri și soluționarea cererii, precum și adoptarea unei hotărâri de a propune Ministrului Justiției

de a-l investi cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru.

Similar, prin cererea prealabilă din 19 septembrie 2017, Andrei Gosic a solicitat admiterea cererii, cu soluționarea pozitivă a cererii din 21 august 2017, cu privire la adoptarea hotărârii de propunere Ministerului Justiției de investire cu împuterniciri, prin operarea transferului competenței teritoriale din raionul Călărași, în circumscripția teritorială a mun. Chișinău, sectorul Centru.

Recurenta a specificat că, reclamantul Andrei Gosic a înaintat o acțiune în obligare, prin care urmărește obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a emite un act administrativ individual favorabil. Însă, deși întreaga motivare și cerințele reclamantului urmează scopul obținerii unei hotărâri de propunere a transferului, în calitate de act administrativ individual favorabil, dezbaterile din cadrul instanței de fond și instanța de apel s-au axat exclusiv pe legalitatea emiterii unei hotărâri de transfer în contextul situației reclamantului.

Recurenta Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a menționat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, în partea casării integrale a hotărârii instanței de fond și în partea în care a fost admisă pretenția reclamantului. Astfel, din interpretarea sistemică a normelor din Codul administrativ și Codul de procedură civilă, se desprinde cu desăvârșire faptul că, instanța de contencios administrativ examinează acțiunea înaintată de către reclamant, în limita pretențiilor formulate de către reclamant, prin raportare la una din felurile acțiunilor prevăzute de art. 206 din Codul administrativ.

Recurenta a invocat că, în speță, suportul probatoriu anexat, demonstrează în mod explicit faptul că, Andrei Gosic a înaintat o acțiune în obligare, prin care urmărește obligarea Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a emite un act administrativ individual favorabil. La caz, sunt neîntemeiate constatările instanței de apel, referitor la faptul că, recurenta era obligată să examineze petiția reclamantului prin convocarea ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și cu respectarea tuturor formalităților. Or, Andrei Gosic nu urmărește în instanța de judecată simpla examinare a petiției, ci emiteria unui act administrativ individual favorabil acestuia, ca urmare a examinării petiției.

Mai mult ca atât, recurenta a menționat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, maniera în care autoritatea publică a tratat petiția inițială a lui Andrei Gosic, nu prezintă nici o importanță din perspectiva scopului acțiunii în obligare, atâta timp cât la etapa procedurii administrative, autoritatea publică nu a emis actul administrativ individual favorabil revindecăt de către petent.

Recurenta a invocat că, prin soluția impusă, instanța de apel a apreciat în mod eronat suportul probatoriu, a încălcat normele de procedură, judecând cauza în afara pretențiilor revindecate de către reclamant, a interpretat și aplicat în mod eronat normele materiale și drept consecință a emis o hotărâre vădit arbitrară.

Recurenta a relatat că, hotărârea instanței de fond o consideră întemeiată, legală și emisă în limitele împuternicirilor și discreției judiciare oferite de lege.

La fel, recurenta a remarcat că, în motivarea apelului, Andrei Gosic a invocat circumstanțe noi, indicând faptul că cererea din 21 august 2017 a fost examinată de către președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Roman Talmaci, cu depășirea atribuțiilor funcționale, fără însă a ține cont de faptul că președintele Uniunii

Naționale a Executorilor Judecătorești este și președinte de drept al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, în corespundere cu prevederile art. 42 alin. (1) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

Recurenta a invocat că, ordinul Ministrului Justiției este actul administrativ individual, primar, care stabilește în mod imperativ competența executorului judecătoresc. Ulterior, orice transfer a executorilor judecătorești dintr-o rază teritorială în alta, se realizează în mod similar, prin ordinul Ministrului Justiției, exclusiv la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Recurenta Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a menționat că, Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești nu stabilește criterii exprese și explicite, la întrunirea cărora urmează a fi operat transferul executorului judecătoresc dintr-o circumscripție teritorială în alta. Totodată, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești reprezintă o entitate cu statut de autoritate publică, care în virtutea prevederilor legale și statutare, deține prerogativa absolută în ceea ce privește organizarea activității executorilor judecătorești. Astfel, în lipsa unor criterii fixe necesare operării transferului, intenția legiuitorului a fost ca operarea transferurilor să reprezinte un element de oportunitate al Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

Recurenta a relatat că, anterior, în cauza de contencios administrativ, inițiată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Andrei Gosic, s-a solicitat anularea ordinului nr. 924 emis de către ex-Ministrul Justiției, care în lipsa propunerii Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, a dispus transferul executorului judecătoresc din circumscripția raionul Călărași, în circumscripția mun. Chișinău. Prin decizia din data de 18 decembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a statuat că, transferul executorului judecătoresc dintr-o altă circumscripție în alta, fără a dispune de propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești în acest sens, constituie un act arbitrar.

La fel, recurenta a subliniat că prin decizia nr. 114 din 28 octombrie 2019, Curtea Constituțională a statuat că, transferul unui executor judecătoresc în circumscripția unei alte instanțe de judecată, se face prin ordinul Ministrului Justiției la propunerea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care exercită această competență în funcție de cerințele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate și de numărul locuitorilor.

Recurenta a indicat că, instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative, care au stat la baza emiterii acestuia.

Recurenta Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a menționat că, la data adresării cu cererea din 21 august 2017, executorul judecătoresc Andrei Gosic deținea un stagiu profesional de activitate mai mic de 5 ani de zile, considerent din care în sens procedural, examinarea cererii de transfer era imposibilă, pe motiv că acesta nu întrunește criteriul minim de 5 ani de stagiu, necesar pentru examinarea unei astfel de cereri.

Suplimentar, recurenta a specificat că, personalitatea juridică a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești rezultă din prevederile legii, reprezentând o persoană

juridică de drept public, constituită în temeiul legii, fapt confirmat și prin scrisoarea nr. 05/1165 din 01 februarie 2018 a Ministerului Justiției.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul de procedură civilă, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Respectiv, procedura de contencios administrativ în prezenta speță în partea procedurală urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 noiembrie 2021, iar dispozitivul deciziei a fost notificat Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești la data de 29 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.90 vol.II).

La 23 decembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, recurenta Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu a depus recurs împotriva deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.91-92 vol. II).

Decizia motivată din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești la data de 15 februarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8006185710AS și avocatului Adrian Grosu la data de 16 februarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8006185711AS (f.d. 98, 100 vol. II).

La data de 17 martie 2022, recurenta Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 24 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.103-128 vol. II).

Astfel, recursul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu este depus în termen.

La data de 04 aprilie 2022, în adresa lui Andrei Gosic a fost expediată copia recursului depus de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d.129 vol. II). Însă, deși intimatul Andrei Gosic a recepționat copia recursului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu la data de

15 aprilie 2022, fapt confirmat prin avizul poștal DS8006556146AS (f.d. 130 vol. II), acesta nu și-a exercitat dreptul său procedural respectiv și nu a depus referință.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu, în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246, 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, reprezentată de avocatul Adrian Grosu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan